

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BEREĀ

ročník 8, číslo 1

Máj 2010

Historia magistra vitae

**Toto sa im stalo
predobrazom
a nám, ktorých
zastihol koniec
vekov, to bolo
napísané ako
napomenutie.
(1Kor 10,11)**

História je vraj učiteľkou života, hovorili nám kedysi v škole. Nuž, kus pravdy na tom je, ale nie je to také jednoduché, ako sa môže zdať. V tej istej škole nás totiž učili históriu prifarbenú na komunistický spôsob - bolo v tom neraz viac propagandy než hľadania pravdy. Povedať: „História nás učí,“ je trochu riskantné - príliš ľahko sa môže stať, že hovorca hlása nejakú svoju pravdu a pritom sa oháňa históriou, akoby to bola nejaká objektívna skutočnosť. História je vždy nejaká interpretácia toho, čo sa stalo v minulosti. Niektoré interpretácie sú pravde bližšie než iné, ale všetky sú nejakou prifarbenou našou perspektívou. Preto lepšie, poctivejšie je povedať: „Učíme sa z minulosti.“ No... kiežby sme sa poučili!

Keď sa v máji 2009 skončil základný cyklus *Biblického kurzu pre zborových pracovníkov*, vydýchli sme si s úľavou ale i dobrým pocitom z toho, čo sme mali za sebou. Za štyri roky sme prebrali široký okruh tém - biblických, teologických i praktických. Keď som spomenul možnosť prebrať ešte ako prídavok kurz *Prehľad cirkevnej histórie*, netušil som, aká bude odozva. Na moje príjemné prekvapenie sa vytvorila skupina asi 20 ľudí, ktorí chceli pokračovať vo vzdelávaní. A tak sme sa učili.

Dvetisíc rokov cirkevných dejín skrýva veľa neznámeho. To som si uvedomoval viac než pri štúdiu biblických kníh alebo základov kresťanskej vierouky. Platí to hlavne o dobe stredoveku, ktorému zvykneme (možno trochu povrchno) dávať prívlastok „temný“. Skrýva sa tam však aj veľa poučného. Okridlená fráza, že *kto sa nepoučí z minulosti, je odsúdený opakovať jej chyby*, má niečo do seba. Čo sme sa teda naučili? Dovolím si podeliť sa o niekoľko svojich postrehov.

Oboznámenie sa s dejinami cirkvi nám pomáha uvedomiť si, že *sme súčasťou niečoho veľkého* - a to je dôvod pre pokoru i vďačnosť. Svätý Duch neodišiel po smrti apoštolov aby sa vrátil v čase vzniku bratského hnutia (alebo Reformácie, aby sme boli veľkorysejší).

Boh mal v každej dobe ľudí, ktorí mu slúžili a prejavili pritom neraz veľkú statočnosť. V prvých storočiach to boli martýri, ktorí zachovali vernosť Pánovi doslova až do smrti. A potom apoštolskí otcovia, ktorí formulovali kresťanské vyznanie a bojovali proti bludom. Nie sú len postavami katolíckej alebo pravoslávnej cirkvi, sú aj naši. Všeličo by sme im mohli vytknúť, ale vďaka Bohu za nich! Stojíme na ich pleciach.

Pri štúdiu histórie získavame *reálnejší pohľad aj na „našich“ hrdinov*. Život nie je čierno-bielý a skutoční ľudia sa nedajú zatriediť do úhľadných priečinkov: dobrí/zlí. Mnohí veľkí vodcovia, učiteľia, reformátori a evanjelisti sú nám dobrým vzorom v nejakej veci, ale neboli bez chýb. To isté platí aj o biblických

hrdinov. A predsa si ich Pán Boh použil - a vo svojej milosti môže použiť i nás.

Ďalej vidíme, že *dejiny cirkvi sa nedejú vo vzduchoprázdnosti*. Vynárajú sa mnohé súvislosti medzi tým, čo prežíva cirkev, a tým, čo sa deje vo svete politiky, hospodárstva a kultúry. Mnohé veci sa dajú pochopiť až pri

tomto širšom pohľade. Ani náš život a služba nie je izolovaná od sveta okolo nás. Dokážeme odpovedať na jeho výzvy a byť „čitateľnou“ cirkvou, ktorá svedčí o svojom Pánovi zrozumiteľným spôsobom?

To, čo niekedy cirkev prežívala vo svojom prítomnom čase, je pre nás predmetom historického skúmania. Ak Pán nepríde v krátkom čase, to, čo prežívame teraz my, budú neskôr skúmať ďalšie generácie. Čo povedia budúci historici o nás? Aký odkaz im zanecháme?

Pri takejto úvahe mi dáva nádej jedna vec. Pred dvetisíc rokmi Pán Ježiš povedal, že *vybuduje svoju cirkev a ani pekelné brány ju nepremôžu*. A doteraz to robí! Pri všetkých zlyhaniach cirkvi - a za 2000 rokov ich bolo viac než dost' - on zostáva verný svojmu slovu. Preto ani nad cirkvou súčasnosti netreba lámať palicu.

Peter Kozár ☒

Na skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu

OBSAH:

Historia magistra vitae . . .	1
Staršovstvo je ako manželstvo so šiestimi naraz	2
S čím sa musí vyrovnat' misionár v inej kultúre . . .	3
Regionálne stretnutie mládeže	4
Pomoc pre Haiti	4

Gord Martin:

Staršovstvo je ako manželstvo – so šiestimi naraz

V manželstve zažívame súčasne zázrak spoločenstva a údiv nad tým, že človek, o ktorom sme si mysleli, že ho poznáme, môže byť tak veľmi odlišný. Postupom času a postupným vylepšovaním receptu lásky, vytrvalosti, odpustenia a pridržiania sa biblickej pravdy objavujeme cesty, ktoré vedú k výšinám. V skupine starších to môže byť podobne.

Tímové vedenie má viacero výhod - odhliadnuc od toho, že je to aj biblický model. Je skvelé zdieľať zodpovednosť za pastierske vedenie s rovnako oddanými ľuďmi. V chaotických časoch je úžasným plusom ťažiť z múdrosti rozmanitých hlasov. A partnerstvo odlišných darov a osobností umožňuje tímu vodcov dosiahnuť to, čo by žiadny jednotlivec nemohol.

Ale ako aj v manželstve, pluralita prináša komplexnosť. Starší môžu mať odlišné náhľady:

- Či byť pevný alebo zhovievavý pri blúdiacom človeku?
- Či byť proaktívny pri riešení problémov alebo vyčkat?
- Či dôverovať pri delegovaní zodpovednosti menej skúseným alebo držať veci pod palcom?
- Či meniť smer alebo zachovať doterajší kurz?

Skupiny starších, z ktorých niektorí to robia na čiastočný alebo plný úväzok, sa musia vyrovnávať s ďalšími výzvami. Majú iné pracovné tempo ako tí, čo majú iné vlastné zamestnanie. Ich prínos pre zbor je veľký, ale zmiešané tímy starších sa musia naučiť pracovať synchronizovane.

Podobne ako v manželstve, možnosti pre výskyt rozdielov sú neobmedzené! Ak má takéto partnerstvo dobre fungovať, vyžaduje si veľkú oddanosť.

Základné biblické požiadavky na starších sú pomerne jednoduché. Starší majú byť

- muži duchovného charakteru a zrelosti, ktorých si vážia a uznávajú tí, čo ich najlepšie poznajú.
- zodpovední za pokračovanie práce, ktorú začali apoštolovia - šírenie evanjelia vo svojom prostredí a pastierske vedenie zborov.

Hoci princípy pre dobré manželstvo alebo staršovstvo sú pomerne priamočiare, s ich aplikáciou to je náročnejšie. V našom manželstve sme mali veľa situácií, ktoré si vyžadovali opätovné prehodnocovanie a dolaďovanie. Ako dlho necháme dieťa plakať? Ako budeme tráviť svoj voľný čas? Ako si zachováme jednotný postoj pri výchove? Ako môžeme byť tímom v Božej službe, keď sa zdá, že sme takí odlišní?

Zveriť iným to, v čom sú najlepší, je prejavom dôvery, viery a vyspelosti.

Starší tiež musia venovať pozornosť otázke, ako môžu byť efektívnym tímom. Ak má dôjsť k pokroku, tejto veci sa treba venovať opakovane s úprimnosťou a veľkou dávkou dôvery. Ako v manželstve, vzťahy v skupine starších sú dynamické, meniace sa a periodicky si žiadajú prehodnocovanie.

Nie všetci starší by mali zodpovedať za všetko. V mnohých zboroch delegujú konkrétne zodpovednosti bratom, ktorí majú slobodu fungovať v danej oblasti. Napríklad jeden starší môže mať hlavnú zodpovednosť za vyučovanie v nedeľnom zhromaždení, iný za pastiersku starostlivosť a iný za komunikáciu so zborom. Zhromaždenia

starších sa potom môžu zamerať na oblasti, ktoré si vyžadujú pozornosť a modlitby všetkých. Zveriť iným to, v čom sú najlepší, je prejavom dôvery, viery a vyspelosti.

Pastierska starostlivosť:

- Koho silnou stránkou je vyučovanie veľkého publika, koho malé skupiny a koho stretnutia jedného s jedným? Vytvorte im priestor, nech to robia!
- Koho obdarovaním je pastierska starostlivosť, poradenstvo a navštevovanie a už tomu venuje čas? Uvoľnite ich, aby to mohli robiť!
- Kto sa vie verejne vyjadriť k nepríjemným témam spôsobom, ktorý je nápomocný a uzdravujúci? Oceňte ich jedinečnú silnú stránku!
- Kto má citlivé srdce a vie sa postaviť k otázkam spôsobu uctievania a bohoslužieb? Zverte im tieto oblasti!

Vedenie:

- Kto dokáže vidieť „veľký obraz“ a vie si predstaviť možnosti, ktoré iní ešte nevidia? Oceňte ich vieru!
- Kto dokáže premyslieť plán činnosti do detailov? Bez nich nič nepôjde poriadne!
- Kto dokáže vycítiť, ako uskutočnenie plánu zapôsobí na ľudí? Doprajte im sluchu!
- Kto dokáže zvlášť citlivo rozpoznať duchovné záležitosti? Ďakujte Bohu za nich!
- Kto dokáže najlepšie ukázať zboru smer tak, aby to pochopili a mohli sa pridať? Taký človek je veľkým darom pre cirkev.

My nie sme všetci rovnako dobrí na všetko. Nemáme všetci tie isté dary alebo skúsenosti. Musíme sa učiť vzájomne oceňovať prínos druhých v tíme a využiť aj rozdielne pohľady. Jasné vymedzenie rolí a vzájomná dôvera sa cení nielen v manželstve, ale aj v tíme starších. V prípade, že niektoré dary chýbajú, je prejavom jednoduchej poctivosti uznať to a niečo s tým urobiť. Barnabáš vedel, že nemá všetko, čo si vyžadovali úlohy v Antiochii, a tak sa vydal vyhľadať Pavla. Spoločne vyučovali veľký zástup celý rok. A práve tam boli učenici prvýkrát nazvaní kresťanmi.

Dobré partnerstvo si vyžaduje jasné roly, veľa dôvery, hlbokú oddanosť a periodické dolaďovanie. Nielen v manželstve.

GORD MARTIN je zakladateľom a vedúcim duchovno-poradenskej organizácie **Vision Ministries Canada** ☑

Pozývame Vás na stretnutie, nadväzujúce na Biblický kurz pre zborových pracovníkov, na tému

Kam kráčajú Kresťanské zbory?

Pohľad na históriu, súčasnosť a vývojové tendencie KZ

Nitra, 29. mája 2010 o 9:00

SBV a KC Berea Vás pozývajú na Letný biblický kurz

Pastierska starostlivosť

Hlavný vyučujúci: Matthias Schmidt, Forum Wiedenest

Nové Mesto nad Váhom, 31. júla - 6. augusta 2010

Ďalšie informácie: www.berea.sk/lbk10.htm

S čím sa musí vyrovnat' misionár v inej kultúre

Nedávno sme mali možnosť hovoriť s niektorými pracovníkmi tesne pred výjazdom do misie. Priviedlo nás to k zamysleniu, čo budú pre nich tie najväčšie výzvy. Je známe, že máločo je náročnejšie ako učiť sa žiť a účinne slúžiť v cudzej kultúre. Až nás striaslo pri spomienke na naše prvé roky. Ako sme to vôbec zvládli? A ako nás museli znášať naši noví priatelia? V konečnom dôsledku je to svedectvo o vernosti nášho Otca.

Pred rokmi som robila malý prieskum medzi manželkami misionárov. Ich odpovede spadali do deviatich kategórií. Povedala som si, že by stálo za to pozrieť sa na ne znova. Mnohé z týchto stresov nedokážeme zmeniť. Nachádzame cesty k adaptácii a prispôsobeniu našich očakávaní. To nie je zlé, ale chce to robotu od nás a milosť od nášho Otca - a to vo veľkom množstve.

Čas

Ak nemáme plánovanie svojho času pod kontrolou, je ťažké vykonať všetky úlohy, ktoré považujeme za dôležité. Máme pocit, že okrádame o čas svoju rodinu a iných ľudí, s ktorými máme osobné vzťahy. Našich spolupracovníkov to môže privádzať k horkosti a izolácii. Zdá sa, akoby sa čas vyparoval v tropickej horúčave. Hustá doprava, davy ľudí a náhle ležaky - to všetko znamená, že bežné veci trvajú dlhšie, než sme predpokladali. Zvládanie času je veľkou výzvou bez ohľadu na to, či sme na misijnom poli nováčikovia alebo veteráni.

Komunikácia

Ihned' sa nám všetkým v myslí vybaví učenie sa nového jazyka. Ale aj keby bola úradným jazykom angličtina, ľahko dôjde k vážnym nedorozumeniam kvôli výrazom v miestnom dialekte, iným prízvukom a miestnym zvyklostiam. Aj po rokoch v tejto krajine stále nechápeme, čo znamená „ihned' oproti“, keď nám niekto vysvetľuje cestu. Dôležitou výzvou je komunikácia nášho posolstva nádeje kultúrne primeraným a zrozumiteľným spôsobom. Ďalšou výzvou môže byť komunikovanie našich potrieb a očakávaní s tými, s ktorými pracujeme. Zvonka sa môžeme na seba podobat', ale vnútri sme takí odlišní...

Kultúra

Kultúrne normy a podnety si často všimneme až vtedy, keď urobíme nejakú chybu. Kto mal vedieť, že ľudí urazí nejaká farba nášho oblečenia na pohrebe alebo svadbe a budú nás považovať za tých, čo im prinášajú nešťastie? Ako si vysvetlia potľapkanie dieťaťa po hlave? Alebo fotogra-

fovanie milej starkej? Ako dlho je dost' dlho ale nie prídlho, keď ste na návšteve u susedov? Ktorou rukou máme podávať peniaze alebo brať jedlo? Treba sa naučiť jesť sendvič vidličkou a nožom, alebo oberať kuracinu od kosti vidličkou a lyžicou? Je to džungľa - dokonca aj v meste!

Financie

K práci potrebujeme peniaze. Niekedy nám ich podporovatelia z domova pošlú neskoro, ale o svoje potreby sa postarajú musíme. Po rokoch na misijnom poli, pravidelných mesačných správach a návštevách doma niektoré vysielajúce organizácie a podporovatelia stále nechápu, že na niektorých miestach stojí živobytie omnoho viac než doma. Posielanie peňazí do istých krajín trvá celé dni a značná časť sa stratí na poplatkoch. Všetci poznáme príbehy o pracovníkoch, ktorí zaplatili za balík obnoseného šatstva väčšie clo, než bola hodnota celej zásielky.

Izolácia a nedostatok súkromia

Ženy, starajúce sa o deti, kým ich manžel je v jazykovej škole, patria k najviac izolovaným pracovníkom. Slobodné ženy bez podporného tímu na misijnom poli sa tiež cítia veľmi osamotené. Elektronická komunikácia pomáha - ale čo v krajinách, kde je prístup k internetu extrémne pomalý alebo vôbec neexistuje?

A k tomu je po mnohých pracovníkov veľkou výzvou takmer úplný nedostatok súkromia. Mnohé kultúry nemajú pochopenie pre našu túžbu po súkromí. Niekedy to nechápu ani členovia nášho tímu.

Noví priatelia

Musíme im trpezlivo vysvetliť, že hoci pochádzame z bohatej krajiny, to ešte neznamená, že aj my sme bohatí a môžeme im kúpiť všetko, čo potrebujú. Zložité tiež býva vysvetliť našim miestnym priateľom ich vlastnú identitu. Je náročné, ale zásadne dôležité, naučiť ich, že my sme tam len dočasný podporný personál, kým oni nastúpia na naše miesto.

Čakanie

Čakanie nikdy nie je ľahké a niektorí z nás k tomu potrebujú zvláštnu milosť. Ťažké je čakať, kým uvidíme ovocie svojej práce, zvlášť keď zbory či organizácie, čo nás vyslali, chcú vidieť početný rast. Čakanie, kým domáci pracovníci dozrejú a chopia sa vedenia, vyzerá ako večnosť. Čakanie, kým iní „chytia víziu“, nás dovádza do šialenstva. Keby to len bolo také ľahké, ako chytiť chrípku...

Tolko k duchovnej stránke, teraz tá telesná. Čakáme v dlhých radoch v obchodoch, bankách, imigračných úradoch... všade! Pripadá nám to ako strata času. Čakanie, kým dieťaťu prejde horúčka naplní naše mysle všemožnými obavami, keď vieme, že zdravotná starostlivosť je vzdialená hodiny alebo dni. Ťažko sa čaká aj na vysušenie bielizne, keď tri týždne bez prestania prší. Čakať budeme musieť stále - takže lepšie je nejako si na to zvyknúť.

Zdravie

Musíme zostať zdraví, ak máme dokončiť svoj beh. Choroby prenášajúce komáre, špinavá voda, znečistený vzduch, nedostatok odpočinku, málo čerstvého ovocia či zeleniny - to všetko nám bráni v úsilí zostať fit. Jedna žena sa musela vyrovnat' s dvoma záchvatmi hepatitídy, kvôli ktorým strávila v posteli dva zo štyroch rokov na misijnom poli! V jednej krajine, kde sme slúžili, môj zvyk, chodiť si ráno zabehať, takmer vyvolal paniku v osade. Naši študenti chceli vedieť, čo ma naháňalo alebo za čím som to uháňala. Musela som zdravotné rozcvičky obmedziť na chodenie po schodoch do nášho bytu.

Priority

Naše priority a obmedzenia sú neraz v ostrom konflikte. Život v inej kultúre tieto zápasy ešte zostruje. Jednu mladú ženu v Číne náramne ťažilo bremeno, aby ľudia počuli a zareagovali na evanjelium. Vždy keď išla autobusom alebo kráčala po ulici, premáhal ju zármutoč nad hynúcimi. Musela si pripomínať svoje priority a obmedzenia svojho povolania. Nikto z nás nedokáže naplniť všetky potreby, čo nás obklopujú. Ale keď každý urobíme našu časť, spoločne vyplníme danú úlohu.

Prekonávanie výziev je súčasťou nášho povolania, takže si musíme ujasniť, s ktorými z nich niečo môžeme urobiť. Dá sa naša práca robiť nejakým iným spôsobom, aby sme sa vyhlí zbytočnému stresu? Pomôže nám, ak sa na niektoré z problémov pozrieme tak, že pochádzajú priamo z ruky nášho Otca? Napríklad najzmysluplnejší rozhovor dňa môžete mať počas čakania v dlhom rade. Modlite sa za každú z týchto výziev a očakávajte zlepšenie. Vaša viera bude rásť.

Či už ste dnes svoj stres dobre zvládli alebo ste vybuchli, nikto nechápe vaše výzvy lepšie ako Ježiš. Nech ti je povzbudením pomyslenie na ten najväčší príklad pracovníka v inej kultúre.

Použitie s povolením peterswife.org ☒

Rozostavaná chata, mládež, modlitba a pôst

Prvý májový víkend sme strávili v Modre-Harmónii. Allen Buchanek začal svoj príhovor slovami: „Všade, kde chodím, hovorím o centre Berea,“ a zdôraznil význam modlitby ako potrebu, pozvanie k rozhovoru a zároveň príkaz. „Boh chce s nami hovoriť viac, ako to chceme my.“ Na príklade jedného príbehu ukázal, ako dôležitá je modlitba: Vo vojne bol zranený vojak a záchranná operácia bola veľmi riskantná. Jeho priateľ sa ponúkol, že sa o to pokúsi. Určitý čas čakal, potom šiel za ním aj keď riskoval vlastný život. Priviedol ho do bezpečia a ostatní vojaci sa ho pýtali: „Prečo si čakal až doteraz?“ „Lebo moja mama sa v tomto čase za mňa modlí.“

Od piatku večera do soboty večera väčšina účastníkov vstúpila do dobrovoľného pôstu, niektorí prvýkrát v živote. A zároveň od piatku večera do soboty doobeda sme sa non-stop modlili. Vstávanie v noci o druhej a tretej bolo veľmi zaujímavé :) Modlili sme sa hlavne za vzťahy medzi mladými, za chatu a za potreby cirkvi v Nepále.

V sobotu ráno Jaro Útly hovoril o význame pôstu - hlavne pre neho osobne. „Tie dni, keď som v pôste, to sú príjemné dni pred Hospodínom.“ Pán Ježiš hovoril učeníkom „...keď sa postíte,“ teda pôst je normálnou realitou kresťanského života a spôsobom, ako spoznať Božiu vôľu. „To, čo stojí v ceste medzi mojím duchom a Božím Duchom, ide preč. Telo jednoducho nevládze robiť hlúposti, šetrí energiu.“ O priebehu pôstu po duchovnej a telesnej stránke hovoril z vlastnej skúsenosti 40-dňového pôstu. „39. deň som zažil to, čo dovtedy nie: akonáhle som sa pýtal, On odpovedal. Otče, toto chcem, aby som sa vždy zhováral s Tebou. Ja chcem hovoriaceho Boha vo svojom živote!“

Poobede sme mali voľný program: hrali sme futbal, volejbal, frisbee, ručné práce, teda free time :)

Večer pokračoval spoločný program chválami a príhovormi a svedectvami Olivera Vyhnánka o pôste a Pet'a Kozára o modlitbe.

V nedeľu ráno sme mali kráľovskú hostinu spojenú s lámaním chleba v skupinách pri vyzdobených stoloch. Najskôr sme piesňami chválili nášho Pána. Slová jednej piesne hovorili o tom, že „ruky, čo rozosiali svet hviezd, tam bezmocne sú pribité.“ Počuli sme o Božom kráľovstve, ktoré je ako bohatá hostina. Pán Ježiš o ňom začal učiť hneď, ako sa vrátil z pôstu - a pripravil nám doňho vstup.

Ako niektorí mládežníci zhodnotili víkendovku:

- Bol som tu krátko, ale bolo naozaj výborne. Dobrý program, výborná téma.
- Páčila sa mi modlitebná reťaz a pôst - nebola to len teória, ale aj prax.
- Squelá ;-)

Čo by sme po víkendovke chceli zmeniť:

- Chcem intenzívnejší vzťah s Bohom.
- Prehĺbiť svoj osobný vzťah k Bohu, prestať robiť kompromisy v živote.
- Chcem rásť.
- Chcem viac milovať ľudí.

(pilgrim, pko)

Ostrovný štát Haiti zasiahlo 12. januára 2010 mimoriadne ničivé zemetrasenie, po ktorom zostalo vyše 200 000 ľudských obetí a obrovské materiálne škody. K pomoci sa pridali aj veriaci z Kresťanských zborov na Slovensku. Vyzbierali 1 880 EUR, ktoré boli odoslané cez misijnú agentúru bratských zborov Echoes of Service. Nižšie uvedená správa z misijnej agentúry CMML približuje spôsob, ako je poskytnutá podpora využitá.

Prvý kontakt sme nadviazali cez zbory v Santo Domingo. Najprv bolo treba pochopiť, aké kroky sa už na pomoc Haiti podnikli a aké sú plány na dlhodobejšiu podporu. Hneď po zemetrasení sa bratia z Dominikánskej republiky stretli a vytvorili stratégiu pomoci. Dve skupiny nezávisle navštívili hlavné mesto. Nadviazali kontakt s baptistickými pastormi, ktorí pracovali hlavne s deťmi a sirotami a sú vedúcimi predstaviteľmi evanjelikálov v Haiti.

V prvých dňoch bola prioritou lekárska pomoc zraneným. V time bolo šesť lekárov, tri sestry, traja lekárnici, klinický psychológ a pomocníci. Zdravotnícky materiál bol zakúpený a prevezený nákladným autom spolu s vrecami ryže, fľaškovanou vodou a oblečením. Tím dorazil na lekársku stanicu *Mision Rescate* pri jednom zo stanových mestečiek roztrúsených v celom Port-au-Prince. Stanica pomôže denne asi 1000 ľuďom - od tých, čo potrebujú vážne lekárske ošetrovanie, až po tých, čo chcú vodu.

Stanicu vedie jedna sestra zo zboru v Santo Domingo. Všetko má pod dohľadom a s výnimkou jedného dňa tu bola celý čas od zemetrasenia. Vyjadřila potrebu získania kvalitných stanov, aby Haiti získali niečo, čomu sa dá povedať domov. Z krátko príde obdobie dažd'ov a ešte zhorší ich biedu. Je ťažké predstaviť si, a situácia ešte niekedy vráti do normálu. Rozsah problémov je obrovský. Infraštruktúra v podstate neexistuje. Pomoc tu bude potrebná celé roky.

Vodcovia zborov sú tej mienky, že ich snaha nebude efektívna, ak sa nezaloží nejaká operačná základňa v Port-au-Prince alebo blízko neho. Potrebujú bezpečné miesto pre pomocníkov z Dominikánskej republiky a na skladovanie zásob. Na predmestí našli vhodné miesto, čo sa dá prenajať. Ich víziou je používať základňu nielen pre humanitárnu pomoc, ale aj pre šírenie evanjelia. To bude pre zbory veľký a dlhodobý projekt. Bude vyžadovať oddaných ľudí a zdroje. Na začiatok už dostali finančnú podporu.

Služba Emauskej korešpondenčnej školy utrpela škodu, keď štyri z piatich budov v hlavnom meste boli zničené. Počas našej návštevy sme mali krátku poradu s koordinátorom ECS a poskytlí sme im podporu na pokračovanie diela. Ďalšie sme poskytlí našim spolupracovníkom z CMML.

Z dlhodobého hľadiska *Echoes of Service* hodlá spolupracovať s bratskými zbormi z Dominikánskej republiky. Je ich vyše 300 a sú odhodlaní prakticky pomáhať pri obnove. Už teraz pripravujú stavebné projekty na pomoc tým, čo prišli o svoje domovy. ☑

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU

A VZDELÁVANIE

vydáva

Kresťanské centrum BERE A

Alstrova 38, 831 06 Bratislava

berea@berea.sk

zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

KREŠŤANSKÉ CENTRUM

BEREA

SKUTKY 17.11

<http://www.berea.sk>

Majiteľ účtu: KREŠŤANSKÉ CENTRUM BERE A

Banكا: TATRA BANKA a. s.

Hodžovo nám. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia

číslo účtu: 2629010205 / 1100

IBAN: SK551100000002629010205

(pre dary zo zahraničia)